

Savaş Abi

– GürhanGürses · 11 Kasım 2013

Nevi şahsına münhasırdı.

Farklıydı ve bu farklılık sırtıtmıyordu sempatik geliyordu insanlara.

Tarzu vardı; harbiydi, hasbiydi, insaniydi.

İyiler gidiyor tek tek... Kötüler kalıyor hep hep!

Haber bültenlerinde SON DAKİKA diye geçti haberi.

Savaş AY öldü, diye.

Kara haber ne de hızlı yayılıyor. Anında kanallar alt yazı geçti. Sosyal medya Savaş Abi'yi kaybettik diye yazdı.

"Gazeteci Savaş Ay'ın, 1,5 aydır tedavi gördüğü İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde kalbinin durduğu öğrenildi. Doktorlar Ay'ı hayata döndürmek için uzun çaba harcadı." diye yazılıyordu kanal altı yazılarında ekranların.

Şapkası kimdedir şimdi? Makinası... Yeleği... Yetim mi kaldı şimdi bunlar? Öksüz müdür şimdi A Takımı?

Babacan tavrıyla yer etmişti, hastalığından dolayı kısık ama buğulu sesiyle gönüllere şerh düşmüştü.

Savaştı adı ama barış için çarpan bir yüreğe sahipti.

Karanlığa ay gibiydi. Ay buluta girdi bugün. Savaş AY hakkın rahmetine yürüdü.

Bir günlüğüne gitti Samatya Hastanesine...

Nokta koydu ömrüne!

Doktorları biliyordu durumunu...

Ailesi...

Dostları biliyordu da bir tek kendisi bilmiyordu.

Ambulans gelince anladı o da hali pür melalini.

15 yıllık mücadele onu öldürmemişti aksine daha da güçlü kılmıştı.

Nüksetmişti gırtlığındaki illet, kanserdi biliyordu elbet. Tek sermayesi sesiydi; ben şiirsiz ve türküsüz yapamam diyordu. Fısıldayan adam olmuştu. Oysa sinsiydi hastalığı. Onlarca radyoterapiye rağmen nüksediyordu yine.

Fazla kalmam burada diyordu Samatya için sahiden de kalmadı. Bir günlüğüne girdiğini zannetti ama tedavisi haftaları buldu.

Gazeteciydi ilk olarak olarak. Muhabirlik yaptı. A Takımı adlı tartışma programını hazırladı sundu.

Yoksullara yönelik programları vardı. Dansöz adlı filmin senaristliğini yaptı ve o filmi yönetti. Ahmet Kaya'yı korudu ve dik durdu o günlerde onun yanında. Günde iki paket sigara içerdi. "Ahirde fısıldayan adam oldum" derdi kendisine.

"Ben fazla kalmayacağım Samatya!" diye yazmıştı en son. Bunu yaşanmış bir hikâyeden almıştı. Buraya-Bayrampaşa cezaevi- bir şekilde gelen bir arkadaşına "Çay içer misin?" demişler "Zahmet olmasın. Ben fazla kalmayacağım. Az sonra yanlılık anlaşılır ve giderim" demiş. Ancak deyiş o deyiş adam 2 sene kalır o hapiste. O da bir iki günlüğüne gidecekti Samatya 'ya... Ama sabah, ambulansı ve hazırlanan bavulları

görünce o zaman anlıyor halini.

Gırtlak kanserinden sonra ikinci bir hastalığı daha vardı; müzik hastasıydı O! Sazı vardı ve o saza sözü vardı. Sazı oğluna miras kaldı. Sözü gökkubede Baki gibi emanet kaldı bizlere.

Mekânın cennet olsun Savaş Abi! "Her insanın bir manşet hikâyesi vardır" derdin ya işte bugünün manşeti de sen oldu be Abi!

Allah rahmet eylesin.